

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

ARREST

nr. 185.381 van 14 juli 2008

A. 185.621/V-1738

In zake:

de Stad Kortrijk,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dirk VAN HEUVEN en
Mr. Steve RONSE, advocaten,
President Kennedypark 6/24
8500 Kortrijk,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Economie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-François DE BOCK, advocaat,
Waterloose Steenweg 612
1050 Brussel.

Tussenkomende partij:

de Naamloze vennootschap CORA,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaat.,
Tedescolaan 7
1160 Brussel.

--

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 26 oktober 2007 ingediende enige verzoekschrift, waarbij de stad Kortrijk de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de beslissing van 10 augustus 2007 van het Interministerieel Comité voor de Distributie, waarbij het beroep van een aantal leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie tegen de beslissing van de stad Moeskroen van 25 juni 2007 en die van de gemeente Estampuis van dezelfde datum betreffende het afgeven aan de naamloze vennootschap (NV) CORA van een sociaaleconomische vergunning voor het realiseren van een handelsvestiging te Moeskroen en Estaimpuis, wordt verworpen en waarbij deze beslissingen bekrachtigd worden;

Gezien het op 22 november 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij de NV CORA vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2008, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 april 2008 om 10u;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het bericht van bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer JAUMOTTE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BELEYN, loco Mr. D. VAN HEUVEN en Mr. S. RONSE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. J.-Fr. DE BOCK, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. T. VANDENPUT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens, dienstig voor het onderzoek van de zaak, als volgt kunnen worden samengevat:

1. Op 12 april 2007 dient de NV CORA bij de stad Moeskroen en de gemeente Estaimpuis een aanvraag in tot het verkrijgen van een sociaaleconomische vergunning voor een winkel- en recreatiecentrum op de plaats genaamd "Quevaucamps", met een nettohandelsoppervlakte van 15.550 m², samen met een winkelgalerij (112 boetieks), gespecialiseerde middelgrote winkels (10 en een tuincentrum), 10 themarestaurants, een bowling en een bioscoopcomplex (in totaal 39.851 m²).

In hoofdzaak betoogt de NV CORA dat de colleges van burgemeester en schepenen vroeger twee vergunningen voor handelsvestigingen hebben afgegeven, en

vervolgens ingetrokken ten gevolge van de nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunningen door de Raad van State, en dat de nieuwe aanvraag is ingediend overeenkomstig de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen.

De NV CORA wijst er eveneens op dat ze, ten opzichte van de vorige aanvragen voor een sociaaleconomische vergunning, de aanpassingen heeft verricht die ten gevolge van de wetswijziging noodzakelijk waren, dat de technische en architectonische ontwikkeling van het project een nieuwe becijfering van de handelsoppervlakten vereiste, dat in het project de recentste gegevens op sociaaldemografisch gebied, inzake budget en uitgaven van de gezinnen en inzake prijsontwikkeling zijn verwerkt, dat de concurrentie-analyse alsook het onderzoek van de kleinhandel in voedingswaren is bijgesteld, dat de impact weer is ontleed, dat de aanpassing van de aanvraag geen aanzienlijke wijziging van de conclusies van de voorgaande sociaaleconomische studie tot gevolg heeft gehad, maar dat, in het verzorgingsgebied, moet worden gewezen op het ontstaan van twee grote projecten, het ene te Kortrijk voor een winkelcentrum in het stadscentrum van 34.000 m², het andere te Roncq (Frankrijk) voor een handelspark van 45.000 m².

2. Op 13 en 17 april 2007 zenden de betrokken gemeentebesturen de aanvraag van de NV CORA toe aan het secretariaat van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie.

3. Op 2 mei 2007 meldt de secretaris van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie dat het aanvraagdossier volledig is.

4. Op een onbekende datum wordt een technische beschrijving van het dossier opgemaakt.

5. Op 2 en 14 mei 2007 uiten de stad Moeskroen en de gemeente Estaimpuis bij het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie de wens door dit comité te worden gehoord, zoals de aanvrager van de vergunning.

6. Bij brief van 21 mei 2007, die op 22 mei 2007 ter post is aangetekend, nodigt het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie de NV CORA, de steden Moeskroen en Kortrijk en de gemeenten Estaimpuis, Menen en Spiere-Helkijn uit op de vergadering van het comité van 30 mei 2007.

7. Met een op dezelfde dag ter post aangetekend schrijven van 24 mei 2007, worden de stad Doornik en de gemeente Pecq uitgenodigd op de vergadering van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie van 30 mei 2007.

8. Op 24 mei 2007 stelt de raadsman van de stad Kortrijk dat zijn cliënte de vorige dag de brief heeft ontvangen waarin ze wordt ingelicht over de vergadering van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, en dat ze door dit comité wenst te worden gehoord, en vraagt hij aan hetzelfde comité een afschrift van het administratief dossier.

9. Op 25 mei 2007 deelt het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie aan de raadsman van de stad Kortrijk mee dat wegens een staking bij de Post, geen enkele brief zal vertrekken vóór de 29e van dezelfde maand in de avond, maar dat hij bij de diensten van het comité een kopie van het administratief dossier kan afhalen.

10. Op 27 mei 2007 maakt de stad Kortrijk een nota op die bestemd is voor de vergadering van 30 mei 2007.

11. Op 30 mei 2007, na het horen van de NV CORA en van de vertegenwoordigers van de steden Moeskroen en Kortrijk, alsook van de gemeente Estaimpuis, brengt het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie een gunstig advies uit omtrent de toekenning van de sociaaleconomische vergunningen.

12. Op 31 mei 2007 beklagt de stad Kortrijk zich er bij het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie over dat ze te laat is uitgenodigd op de vergadering van 30 mei 2007.

13. Op 5 juni 2007 wordt het op 30 mei 2007 gegeven advies van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie toegezonden aan de NV CORA en aan de gemeentebesturen van Moeskroen en Estaimpuis.

14. Op 25 juni 2007 geven de stad Moeskroen en de gemeente Estaimpuis aan de NV CORA de aangevraagde sociaaleconomische vergunningen af.

15. Op 5 juli 2007 stelt de secretaris van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie de leden van het comité in kennis van de beslissingen genomen door de colleges van burgemeester en schepenen van Moeskroen en

Estaimpuis en licht hij hen in over de mogelijkheid om bij het Interministerieel Comité voor de Distributie beroep in te stellen.

16. Op 20 juli 2007 stellen zeven leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie beroep in tegen de beslissingen van de colleges van burgemeester en schepenen waarbij aan de NV CORA de aangevraagde sociaaleconomische vergunningen worden toegekend.

17. Op 8 augustus 2007 maakt de NV CORA haar opmerkingen kenbaar over de beroepen tegen de omstreden sociaaleconomische vergunningen.

18. Op 10 augustus 2007 neemt het Interministerieel Comité voor de Distributie de volgende beslissing:

" Gelet op de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, inzonderheid op artikel 11;
Gelet op het koninklijk besluit van 12 april 2005 tot vaststelling van de organisatie, werking, vergoeding en incompatibiliteitsregels van het Interministerieel Comité voor de Distributie bedoeld bij artikel 11, §§ 1, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen;
Gelet op het koninklijk besluit van 22 februari 2005 tot verduidelijking van de criteria waarmede rekening moet worden gehouden bij het onderzoek van ontwerpen van handelsvestiging en de samenstelling van het sociaal-economisch dossier;
Gezien de aanvraag van de NV Cora betreffende de vestiging van een hypermarkt en van een winkelgalerij, op de plaats gelegen op het kruispunt van de N 511 en van de N 512 te 7711 Moeskroen (Dottenijs) en 7730 Estaimpuis (St-Léger en Evregnies);
Gezien het gunstige advies van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, uitgebracht op 30 mei 2007 en ter kennis gebracht op 5 juni 2007;
Gezien de gunstige beslissingen van het college van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen, enerzijds, en van de gemeente Estaimpuis, anderzijds, genomen tijdens de vergadering van 25 juni 2007 en ter kennis gebracht op 3 juli 2007;
Gezien de beroepen ingesteld door zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie bij brieven d.d. 20 juli 2007, op dezelfde datum geregistreerd;
Overeenkomstig artikel 11, § 5, eerste lid, brengt het Interministerieel Comité voor de Distributie de aanvrager, het college van burgemeester en schepenen en het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie van zijn beslissing op de hoogte binnen veertig dagen na de afgifte bij de post van het aangetekend schrijven dat het beroep bevat;
De verlenging van deze termijn alsook de mogelijkheid voor de verschillende partijen om te worden gehoord, voorgeschreven bij artikel 11, §§ 4 en 5, tweede lid, van de wet van 13 augustus 2004, worden opgeheven bij titel XI, hoofdstuk III, artikel 77, van de wet van 27 december 2005 houdende diverse bepalingen (Belgisch Staatsblad van 30 december 2005 - Tweede editie);
In het kader van deze beroepen heeft het Interministerieel Comité voor de Distributie de aanvraag voor vestiging van een hypermarkt en van een winkelgalerij getoetst aan de wettelijke criteria zoals ze omschreven zijn bij artikel 7, § 2, van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen en bij het koninklijk besluit van 22 februari 2005;

Criterium I : RUIMTELIJKE LIGGING VAN HET HANDELSAPPARAAT

a) Inpassing van de handelsvestiging in de plaatselijke ontwikkelingsprojecten of in het kader van het stedenpatroon.

Aangezien de aanvraag ertoe strekt een hypermarkt en een winkelgalerij te vestigen op het kruispunt van de N 511 en van de N 512 in twee gemeenten, namelijk 7711 Moeskroen (Dottenijs) en 7730 Estaimpuis (St-Léger-Evregnies) op een totale nettohandelsoppervlakte van 55.401 m², waarvan de grootte en het assortiment als volgt zijn verdeeld:

HANDELSNAAM: CORA	
Algemene voeding	2.888 m ²
Gespecialiseerde voeding	2.997 m ²
Textiel	2.832 m ²
Huishouding, lectuur, vrije tijd, tuin, speelgoed	3.742 m ²
Electronisch materieel, klank, fotomateriaal	1.925 m ²
Kassa's en vrije ruimten	1.166 m ²
Totaal:	15.550 m ²
Winkelgalerij	
Winkelgalerij (boetieks) waarvan:	
Levensmiddelen	280 m ²
Woninguitrusting	2.575 m ²
Persoonsvoorzieningen	9.138 m ²
Lichaamsverzorging en schoonheidsartikelen	1.677 m ²
Vrije tijd-cultuur	1.334 m ²
Diensten	1.818 m ²
Centrale Kas Hypermarkt	118 m ²
Subtotaal boetieks	16.940 m ²
Tuincentrum	9.406 m ²
Elektrische huishoudapparatuur	1.610 m ²
Gemengde textiel	1.478 m ²
Gemengde textiel	901 m ²
Gemengde textiel	1.109 m ²
Gemengde textiel	1.251 m ²
Gemengde textiel	1.508 m ²
Gemengde textiel	846 m ²

Speelgoed	1.316 m ²
Lectuur-CD's en DVD's	1.950 m ²
Sport	1.536 m ²
Subtotaal middelgrote winkels	22.911 m ²
Totaal	39.851 m ²
Totaal van het complex	55.401 m ²

Aangezien de stad Moeskroen, die ongeveer 55.000 inwoners telt, een supralokale functie uitoefent in een vrij beperkt hinterland (Dottenijs, Herseaux, Luignee en gedeeltelijk Estaimpuis) en deel uitmaakt van een uitgebreide conurbatie die onder meer bestaat uit de steden Rijsel, Tourcoing, Roubaix, Villeneuve d'Ascq; ze moet dus rekening houden met steden van een vergelijkbaar niveau;

Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen en van de gemeente Estaimpuis onderstrepen dat het project op zich niet bedoeld is om in lokale ontwikkelingsprojecten te worden ingepast; aangezien het project tot vestiging, in een grensoverschrijdend, interregionaal en internationaal verzorgingsgebied met meer dan 1.750.000 potentiële klanten, er een aantrekkelijkheid aan geeft die duidelijk groter is dan die van de lokale ontwikkelingsprojecten, net zoals het de grenzen overstijgt van de gemeenten van vestiging (Moeskroen +/- 55.000 inwoners en Estaimpuis +/- 8.000 inwoners); aangezien het project evenwel een weerslag zal hebben die al bij al gunstig zal zijn voor de lokale ontwikkelingsprojecten;

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld verwijzen naar het advies van de Waalse Milieuraad voor Duurzame Ontwikkeling van 14 november 2006, uitgebracht naar aanleiding van de aanvraag van de enige vergunning, waarin wordt gepreciseerd dat de aanvraag niet overeenstemt met de zienswijze van het Waals Gewest, zoals aangegeven is in het Gewestelijk Ruimtelijk Ontwikkelingsplan; dat volgens het GROEP, kleinhandel thuisheert in stedelijke gebieden en niet in buitengebieden;

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld van oordeel zijn dat, gezien het schaalniveau en de aantrekkingskracht van de plaats, de vestigingsplaats uit een stedenbouwkundig oogpunt niet gerechtvaardigd is;

Aangezien kan worden betoogd dat er geen samenhang bestaat tussen de rol en de plaats van de vestigingsgemeenten in de hiërarchie van de Belgische gemeenten en de omvang van het onderhavige project; aangezien echter niet de grensoverschrijdende context van het project uit het oog verloren mag worden. In de streek bestaan immers grote migratiebewegingen;

Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen in hun beslissing erop wijzen dat het project in geen geval alleen in relatie tot de vestigingsgemeenten mag worden gezien, maar in relatie tot het gehele verzorgingsgebied, en van oordeel zijn dat de omvang van het project perfect overeenstemt met het commerciële aantrekkingsgebied ervan dat zich tot de Rijselse conurbatie uitstrekt;

Aangezien de leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie in hun adviezen beklemtonen dat, daar het onderzochte ontwerp aan de consument een zeer ruim scala van producten biedt, en inzonderheid handelsactiviteiten en diensten die over het algemeen de aantrekkingskracht van de stadscentra uitmaken, uitwijking van het centrum naar de rand zeer te vrezen valt; Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen van hun kant de mening zijn toegedaan dat het project een gunstige weerslag zal hebben op het stadscentrum en op de gemeente in het algemeen, wat betreft het bezoek ervan en de ontwikkeling van de respectieve activiteiten;

Aangezien het vestigingsgebied een gemengd gebied voor bedrijfsruimten is;
Aangezien op 30 maart 2007 een enige vergunning is afgegeven;
b) Het effect van de vestiging inzake duurzame mobiliteit, meer bepaald het gebruik van de ruimte en de verkeersveiligheid.
Aangezien het project tot stand zou komen in de nabijheid van grote verkeerswegen, namelijk de autosnelweg A 17, de N 512 en de N 511, die blijkens het milieu-effectrapport dat tot staving van de aanvraag om de enige vergunning is ingediend, de toename van het verkeer die het project zal meebrengen, kunnen verwerken;
Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, van oordeel zijn dat de vestiging van dit handelscomplex in de rand van een stedelijk gebied een aanzienlijke toename zal meebrengen van het verkeer van privévoertuigen en dat zulks niet aansluit bij het concept duurzame mobiliteit; dat de klassieke verhouding van 95% auto's en 5% openbaar vervoer en zwakke weggebruikers daardoor onmogelijk kan worden bereikt;
Aangezien de onderzochte vestigingsplaats thans bediend wordt door de buslijn Dottenijs-Moeskroen maar het volgens de colleges van burgemeester en schepenen meer dan waarschijnlijk is dat, gelet op de omvang van het project, aanvullend openbaar vervoer zal worden ontwikkeld;
Aangezien, wat de veiligheid betreft, het aan de rand aanleggen van een distributieweg met eenrichtingsverkeer het mogelijk zal maken het verkeer weg te houden van de voetgangerszones en aldus te zorgen voor de veiligheid van de klanten;
Besluit: Het onderzochte project zal naar verwachting goed bereikbaar zijn en zal aangepast zijn aan de omvang van het gebied waarin de commerciële aantrekkingskracht zich zal doen gelden, welk gebied zich uitstrekt tot de conurbatie van Rijsel; wellicht kan het bijdragen tot het doen ontstaan van een nieuwe dynamiek in de stadscentra en zal het algemeen gesproken gunstige gevolgen hebben voor de lokale ontwikkelingsprojecten;

Criterium II: DE BELANGEN VAN DE CONSUMENT

a) De beschrijving van de inbreng van de nieuwe vestiging op het stuk van assortiment; de geografische dynamiek en het verzorgingsgebied in verhouding tot het verzorgingsgebied van de bestaande handelskernen in de buurt.
Aangezien de aanvrager zijn verzorgingsgebied als volgt beschrijft:
Zone 1: Kortrijk, Zwevegem, Spiere-Helkijn, Moeskroen, Estaimpuis, Pecq, Doornik: ± 83.974 inwoners
Zone 2: Avelgem, Deerlijk, Harelbeke, Kortrijk, Kuurne, Menen, Wevelgem, Zwevegem, Antoing, Celles, Estaimpuis, Pecq, Rumes, Doornik: ± 264.790 inwoners
Zone 3: Ieper, Wervik, Zonnebeke, Anzegem, Avelgem, Harelbeke, Lendelede, Waregem, Zwevegem, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Moorslede, Roeselare, Staden, Oostrozebeke, Pittem, Wielsbeke, Ardoois, Zulte, Kruishoutem, Kluisbergen, Wortegem-Petegem, Beloeil, Bernissart, Franses-lez-Anvaing, Komen, Antoing, Celles, Peruwelz, Rumes, Doornik, Brunehaut, Leuze-en-Hainaut, Mont-de-l'Enclus: ± 349.049 inwoners
Aangezien de stad Moeskroen ± 55.000 inwoners telt en de gemeente Estaimpuis ± 8.000 inwoners;
Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen erop wijzen dat het marktgebied dat door het project wordt bestreken, 1.789.851 inwoners telt van wie er 61% in Frankrijk wonen en 39% in België (27% in Vlaanderen en 12% in Wallonië); dat het verzorgingsgebied dus dichtbevolkt is, maar weinig demografische ontwikkeling vertoont;
Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, van oordeel zijn dat de behoeften van de consumenten overschat zijn doordat een groot deel van de Franse

clientèle onzeker is, doordat er reeds een bijzonder groot aanbod bestaat aan de Franse zijde van de grens, waar courante consumptiegoederen minder duur zijn dan in België ten gevolge van lagere heffingen en accijnzen en geringere arbeidskosten, en doordat het weinig waarschijnlijk is dat Franse consumenten langere trajecten zouden afleggen om duurdere producten te kopen;

b) De bereikbaarheid van de nieuwe vestiging via het bestaande openbaar vervoer en individuele transportmiddelen.

Aangezien het project gelegen is in de nabijheid van grote verkeerswegen, namelijk de autosnelweg A 17, de N 512 en de N 511;

Aangezien de plaats bediend wordt door het openbaar vervoer; dat ze bereikbaar is voor tweewielers en voetgangers;

Aangezien het verkooppunt over een parkeerterrein van 135.000 m² zou beschikken en daar 4.450 voertuigen geparkeerd zouden kunnen worden;

c) De duurzame invloed van de vestiging op de prijzen.

Aangezien het complex een gematigd prijsbeleid zou voeren;

d) De verruiming van de keuzemogelijkheid van de consument.

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, onderstrepen dat de levensmiddelenzaken van Kortrijk, Doornik en Moeskroen middenin het verzorgingsgebied van het project gelegen zijn; dat die activiteitensector daar dubbel zo groot is als het nationale gemiddelde van België; dat, Cora meegerekend, de concentratie van dergelijke handelszaken in die streek drie keer het nationale gemiddelde zou zijn;

Aangezien het project evenwel de oprichting beoogt van een complex dat naast een hypermarkt, vele kleine boetieks en verscheidene middelgrote winkels bevat, naast ruimten bestemd voor recreatie en diensten;

Aangezien het concept "Fun shopping" dat door het complex wordt aangeboden, dat het mogelijk maakt om in een aangename sfeer boodschappen te doen in een moderne en ruime omgeving waarin zeer veel winkels zijn ondergebracht, en daarnaast te genieten van recreatie aangeboden door de horecazaken en de bioscoopcomplexen, dat alles onder éénzelfde dak, een belangrijk onderdeel is van de aantrekkingskracht van het project;

Aangezien een sterke toename van het aanbod bijgevolg een rem zou kunnen zetten op de aankopen aan de overzijde van de grens door Belgische consumenten; aangezien het, gelet op de kwaliteit van het aangeboden assortiment en de veelheid aan functies die in het complex aanwezig zullen zijn, eveneens niet onredelijk is te menen dat het project ook zal aanslaan bij een bepaalde Franse clientèle die aangetrokken wordt door de specifieke waren die aangeboden worden en de verscheidenheid ervan;

Besluit: De realisatie van het project zal waarschijnlijk leiden tot een verhoging van de concurrentie die nu reeds zeer groot is wat het aanbod van levensmiddelen betreft, maar zal een meerwaarde opleveren voor de keuzemogelijkheid van de consument, gelet op het gevarieerde aangeboden assortiment en de vele functies die in het complex aan bod komen.

Criterium III: DE INVLOED VAN HET PROJECT OP DE WERKGELEGENHEID

a) De verwachtingen inzake de bruto-creatie van werkgelegenheid door de nieuwe handelsvestiging per categorie op korte, middellange en lange termijn.

Aangezien ervan uitgegaan wordt dat het complex werk zal bieden aan 985 voltijders en aan 630 deeltijders, onder wie 240 voltijders en 180 deeltijders voor de hypermarkt alleen;

Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen onderstrepen dat bij die cijfers de banen moeten worden opgeteld die tijdelijk geschapen worden door de bouwwerkzaamheden en de studies, namelijk 1.415 voltijdsequivalenten gedurende een jaar alsook de permanente betrekkingen die door het bewuste winkelcentrum geschapen worden zijnde 100 voltijdsequivalenten;

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, van oordeel zijn dat de aangehaalde cijfers overdreven zijn en geen rekening houden met het banenverlies in de bestaande winkels; dat Cora proportioneel gezien minder personeel heeft dan traditionele winkels, ook al haalt Cora een hogere omzet;

Aangezien die nieuwe banen evenwel noodzakelijkerwijze gevolgen zullen hebben voor de bestaande banen en voor een zekere afkalving van de bestaande werkgelegenheid kan worden gevreesd;

Aangezien de realisatie van het project weliswaar bepaalde negatieve gevolgen dreigt te hebben voor de bestaande werkgelegenheid in de streek, doch zulks evenwel niet wegneemt dat het nettosaldo per slot van rekening positief zal zijn, zowel qua rechtstreekse werkgelegenheid als qua onrechtstreekse werkgelegenheid;

b) De verhouding tussen de brutocreatie van werkgelegenheid en het nettosaldo van de werkgelegenheid op korte termijn.

Aangezien de realisatie van het project schade zou berokkenen aan de andere winkels van hetzelfde type die daar reeds gevestigd zijn en bijgevolg een nadelige invloed zou hebben op de werkgelegenheid die deze winkels bieden;

c) Het beleid van de nieuwe handelsvestiging op het stuk van de kwaliteit van de werkgelegenheid.

Aangezien de arbeidsvoorwaarden gelijkwaardig kunnen worden geacht aan die welke doorgaans gelden in soortgelijke verkooppunten;

Aangezien het project werk zal bieden aan een categorie van werkzoekenden die geen hoge opleiding hebben genoten en die bijgevolg moeilijk opnieuw in te schakelen zijn; dat de aanvrager contacten onderhoudt met de Forem teneinde, met het oog op de opening van het winkelcentrum, een samenwerking op te zetten betreffende indienstneming en opleiding;

d) Het paritair comité dat of de paritaire comités die betrokken is/zijn bij de kwaliteit van de werkgelegenheid.

Aangezien het personeel van het onderzochte project zou vallen onder de paritaire comités nummers 201, 202, 311 en 312;

Aangezien de collectieve arbeidsovereenkomsten die binnen die comités gesloten worden, een garantie zijn voor de kwaliteit van de werkgelegenheid en bepalend zijn voor het niveau van de lonen;

Besluit: Het project levert nieuwe banen op en biedt bepaalde kansen aan de lokale werkzoekenden hoewel het verschuivingen van arbeidsplaatsen teweeg kan brengen binnen de reeds bestaande handelszaken.

Criterium IV: DE GEVOLGEN VOOR DE BESTAANDE HANDELSZAKEN

a) De marktpositie in termen van verzorgingsgebieden.

Aangezien de aanvraag betrekking heeft op de vestiging van een hypermarkt en een winkelgalerij op het kruispunt van de N 511 en de N 512, op het grondgebied van twee gemeenten, namelijk 7711 Moeskroen (Dottenijs) en 7730 Estaimpuis (St-Léger-Evregnies), op een nettohandelsoppervlakte van 55.401 m²;

Aangezien de aanvrager gewag maakt van een omzet van 242,12 miljoen euro per jaar, zijnde 112,99 miljoen euro voor de hypermarkt en 129,13 miljoen euro voor de andere componenten (middelgrote handelszaken, boetieks, restaurants en recreatieve voorzieningen); de omzet zou over twee jaar 266,95 miljoen euro bedragen;

b) De vermindering of de verhoging van de aantrekkingskracht van de stadskern. Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen van oordeel zijn dat het project, door de omvang ervan, door de aard van het aangeboden assortiment en door de aantrekkingskracht ervan, voor de gemeenten in kwestie een gangmakersrol zal spelen en bijgevolg hun aantrekkingskracht zal verhogen;

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, van oordeel zijn dat het project een compleet alternatief vormt voor de klassieke stadscentra; dat de meerderheid van de klanten, of althans heel velen, niet meer naar de stadscentra en

naar de daar gevestigde winkels zullen gaan, inzonderheid wegens het ontbreken van een structurele verbinding met de bestaande handelskernen;

Aangezien het project blijkbaar tot doel heeft tussen België en Frankrijk een nieuw consumptief evenwicht tot stand te brengen door een Franse clientèle aan te trekken en de Belgische clientèle weer aan zich te binden;

c) De mogelijke structurende of structuur vernietigende gevolgen voor de bestaande handelskernen in de buurt.

Aangezien de handelskernen die in het Belgische deel van het marktgebied gelegen zijn, vooral winkelcentra zijn die op de onmiddellijke omgeving gericht zijn en het project, waarvan het verzorgingsgebied heel veel ruimer is, voor die zaken niet structuur vernietigend zou werken;

Aangezien zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie die het beroep hebben ingesteld, verwijzen naar de studie van Professor Grimmeau (ULB) en van oordeel zijn dat het project structuur vernietigend zal werken voor de bestaande handelskernen in Henegouwen (Moeskroen, Doornik) en West-Vlaanderen (Kortrijk, Menen, Wevelgem);

Aangezien de colleges van burgemeester en schepenen van oordeel zijn dat het geplande complex een vrij geringe invloed zal hebben op de kleinhandel, terwijl het een meer uitgesproken effect zou moeten hebben op de groothandel, vooral op de groothandelszaken die in het Franse deel van het marktgebied gelegen zijn;

Besluit: De realisatie van dit project zal een positieve en dynamiserende invloed hebben op het handelsareaal van de stad Moeskroen, ook al kan niet worden uitgesloten dat een zekere weerslag voelbaar zal zijn op de bestaande handelskernen in de streek en de handelszaken van de stadscentra. De realisatie van het complex zou het evenwel mogelijk moeten maken gunstige ontwikkelingen in gang te zetten door het behoud van de koopkracht die eruit voort zou komen.

BESLISSING

Op zijn vergadering van 10 augustus 2007 neemt het Interministerieel Comité voor de Distributie, bestaande uit de vertegenwoordigers van de Minister van Economie, van de Minister van Middenstand en Landbouw en van de Waalse Minister van Economie, Tewerkstelling en Buitenlandse Handel, na afweging van de onderscheiden aspecten van het dossier, de volgende beslissing:

Artikel 1. De beroepen ingesteld door op zijn minst zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie tegen de beslissing van het College van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen, enerzijds, en van de gemeente Estaimpuis, anderzijds, worden ontvankelijk verklaard, doordat ze ingediend zijn binnen 20 dagen na de kennisgeving van de beslissingen van het College van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen en van de gemeente Estaimpuis, welke genomen zijn op 25 juni 2007 en waarvan op 3 juli 2007 kennis is gegeven;

Artikel 2. De beroepen ingesteld door op zijn minst zeven van de achttien leden van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie tegen de gunstige beslissing van het College van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen, enerzijds, en van de gemeente Estaimpuis, anderzijds, worden ongegrond verklaard door twee delegaties voor en een delegatie tegen;

Artikel 3. De besluiten van het college van burgemeester en schepenen van de stad Moeskroen, enerzijds, en van de gemeente Estaimpuis, anderzijds, genomen op 25 juni 2007, worden dan ook bekrachtigd;

Artikel 4. (...)"

Dat is de handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd;

Overwegende dat de NV CORA, die de vestigingsvergunningen heeft gekregen, bij een op 22 november 2007 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het geding; dat er grond is om dit verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij als exceptie opwerpen dat het beroep niet-ontvankelijk is, op grond van het ontbreken van een persoonlijk belang in hoofde van de verzoekende partij;

Overwegende dat de door de verwerende partij en de tussenkomende partij opgeworpen exceptie niet hoeft te worden onderzocht in het stadium van het onderzoek van de vordering tot schorsing, zodra het besluit ervan zou zijn dat niet wordt voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, die vervuld moeten zijn wil de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling worden toegewezen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, "de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen kan worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij eerst memoreert dat de Raad van State onlangs geoordeeld heeft dat een gemeente zich er niet toe kan beperken algemeenheden aan te voeren wat betreft het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dat het nadeel ook persoonlijk moet zijn wanneer de bestreden handeling de uitvoering van haar taak van openbare dienst of haar bestuursopdracht verhindert of bemoeilijkt, en zij vervolgens oordeelt dat zulks in casu het geval is; dat

ze betoogt dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet samenvalt met dat van de inwoners van de stad; dat zij aantoonst dat zij een eigen sociaal-economisch beleid uitgewerkt heeft ten aanzien van handelsvestigingen, hetgeen ontegensprekelijk beschouwd kan worden als zijnde van gemeentelijk belang; dat ze betoogt dat de verschillende initiatieven die zij terzake heeft genomen, uiteengezet zijn, met de nodige bewijsstukken, in het gedeelte van haar verzoekschrift dat gewijd is aan de ontvankelijkheid van haar beroep (gemeentereglement van 8 september 2003; samenwerkingsovereenkomst "Kortrijk-De winnende stad" van 17 oktober 2005; onlangs verleende sociaaleconomische vergunning aan de NV Sint-Janspoort voor de oprichting van een winkelcomplex in het stadscentrum; erfpachtovereenkomst van 21 december 2004 voor het oprichten, met de medewerking van de stad, van een centrum voor steun aan ondernemingen en aan zelfstandigen); dat ze erop wijst dat zij al jaren een kernversterkend beleid voert, dat dit beleid in de lijn ligt van het provinciaal plan van aanleg, alsook van het gewestelijk structuurplan, terwijl met de bestreden handeling de totstandkoming mogelijk wordt gemaakt van een nettohandelsoppervlakte van 55.401 m² en van meer dan honderd afzonderlijke winkels in de rand, op een afstand van nauwelijks 10 kilometer van haar centrum, en op een plaats die volgens het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie niet past bij de visie die het Waals Gewest heeft ontwikkeld in haar gewestelijk ruimtelijk ontwikkelingsplan (GROP); dat ze meent dat zulk een vestiging tot gevolg zal hebben dat haar kernversterkend beleid zal worden doorkruist, zelfs gedwarsboomd; dat zij geconfronteerd dreigt te worden met een leegloop van haar centrum, met een mislukking van het project "St. Janspoort" tot gevolg; dat het gaat om de vestiging van één van de grootste winkelcomplexen ooit, zonder precedent in de regio, en dat het geplande complex zijns gelijke niet heeft in het land; dat ze opmerkt dat het omzetcijfer dat voor dit complex wordt vooropgesteld, en dat al vrij laag ingeschat is, bewijst hoe grootschalig de nadelige gevolgen van het complex zullen zijn voor het gemeentelijk beleid, en dat de aanvrager van de sociaal-economische vergunning zelf ook de negatieve impact voor het stadscentrum van Kortrijk erkent; dat ze erop wijst dat het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, in zijn eerdere adviezen, de enorme weerslag van het project voor de stad Kortrijk toegegeven heeft; dat aldus zowel de aanvrager als het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie erkend hebben dat zo'n grootschalig project ernstige economische gevolgen zal hebben voor de stadscentra en voor de handelszaken ervan in het bijzonder deze die in haar eigen centrum zijn gevestigd, en, dat deze vrees niet geminimaliseerd mag worden zoals gedaan wordt in de bestreden handeling; dat de verzoekende partij meent dat ze in die omstandigheden aannemelijk maakt dat de vestiging van zo'n complex een reële en nefaste impact zal hebben op haar kernversterkend beleid, dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan het specifieke, eigen beleid dat zij terzake voert en dat het

op die manier voor haar onmogelijk, of toch veel moeilijker wordt om haar beleid voort te zetten; dat ze het bijgevolg bewezen acht dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling voor haar een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat krachtens een vaststaande rechtspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, de verzoekende partij met concrete gegevens, en dus niet louter steunend op beweringen, haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet aantonen; dat ze in dat verband stelt dat de verzoekende partij naar geen enkel document verwijst en geen enkel bewijselement aanvoert tot staving van haar beweringen; dat de verwerende partij ten eerste stelt dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij onmiddellijk nadeel ondervindt, daar in de uiteenzetting van de verzoekende partij nergens melding wordt gemaakt van het feit dat de bestreden beslissing een onmiddellijke invloed zou hebben op het aangevoerde nadeel en daar de verzoekende partij overigens niet aantoont dat de bestreden handeling een directe weerslag zal hebben op het door haar gevoerde beleid, terwijl een louter hypothetisch nadeel niet voldoende is; dat de verwerende partij vervolgens opmerkt dat de verzoekende partij ook niet aantoont waarom het aangevoerde nadeel ernstig zou zijn; dat de verzoekende partij weliswaar verwijst naar de invloed van het omstreden project op de winkelcentra in haar stadscentrum, doch die winkelcentra zijn niet haar persoonlijke eigendom; dat het nadeel voor die winkelcentra trouwens louter van financiële aard is, waarbij zulk nadeel door de Raad van State vrijwel nooit als zodanig wordt aanvaard behoudens in uitzonderlijke omstandigheden; dat de verzoekende partij in casu hoe dan ook niet stelt dat het voortbestaan van sommige bedrijven op het spel staat en dit a fortiori niet met cijfers aantoont; dat het aldus aangevoerde gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is bewezen; dat de verwerende partij ten derde daaraan toevoegt dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel wel te herstellen is; dat bij vernietiging de verzoekende partij haar gewenste beleid immers zal kunnen hervatten, wat ook de gegrondheid van haar redenering is; dat de verwerende partij ten slotte opmerkt dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de verzoekende partij niet persoonlijk is, daar de bestreden handeling geen nadeel oplevert voor het sociaaleconomische beleid dat de stad Kortrijk wenst voort te zetten; dat de verwerende partij voorts stelt dat de enige partijen die invloed zouden ondervinden van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling de plaatselijke bedrijven zijn, hetgeen mogelijks zou kunnen leiden tot een mislukking van het beleid van de verzoekende partij, maar dat zulk een mislukking slechts onrechtstreeks verband houdt met de bestreden handeling, dat die mislukking overigens geen nadeel op zich is en dat het voeren van een beleid hoe dan ook een

risico inhoudt dat het verwachte resultaat in bepaalde opzichten niet zal worden behaald;

Overwegende dat de tussenkomende partij in essentie betoogt dat uit artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en uit artikel 8, tweede lid, 5/, van het voornoemde koninklijk besluit van 5 december 1991 voortvloeit dat de partij die de schorsing heeft gevorderd in haar vordering tot schorsing concreet moet aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als deze niet wordt geschorst, tijdens de procedure tot nietigverklaring aanzienlijke schade kan veroorzaken die feitelijk niet of moeilijk ongedaan gemaakt kan worden, vergeleken met de mogelijke consequenties van de nietigverklaring die in hoofddorde wordt gevorderd; dat ze voorts stelt dat de Raad van State enkel rekening mag houden met de elementen die in het verzoekschrift aangevoerd worden en dat de overwegingen die toegevoegd zijn naar aanleiding van pleidooien of in geschriften waarin de wet of de procedureregelingen niet voorzien, alleen maar de waarde hebben van inlichtingen, tenzij ze niet worden betwist of ze ontegenzeggelijk doorslaggevend blijken te zijn; dat vergeleken bij arrest nr. 135.915, waarbij de Raad van State uitspraak gedaan heeft over het beweerde gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangevoerd door de verzoekende partij en dat niet bewezen is geacht, de tussenkomende partij van mening is dat de verzoekende partij in casu geen enkel concreet element aanbrengt waarmee het bestaan erkend kan worden van zulk een gevaar voor een nadeel in het kader van de onderhavige procedure; dat ze immers oordeelt dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel niet bewezen is en hoe dan ook hypothetisch van aard is; dat ze opmerkt dat de verzoekende partij het bestaan van een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel baseert op de stelling dat de exploitatie van het bestreden project zal plaatsvinden ten koste van de bestaande of geplande handel in de regio Kortrijk; dat de tussenkomende partij evenwel oordeelt dat zo'n stelling, en derhalve ook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat daaruit zou voortvloeien, evenwel hypothetisch, en zelfs klaarblijkelijk onjuist is; dat volgens haar uit de aanvraag om een sociaaleconomische vergunning immers blijkt dat de doelstelling van het bestreden project tweevoudig is, in zoverre het enerzijds betrekking heeft op het weer intern maken van het Belgische kooppubliek en het aantrekken van het Franse kooppubliek, en anderzijds op het nieuw leven inblazen van de streek; dat die dubbele doelstelling er noodzakelijkerwijze toe zal leiden dat de handel aan de Belgische kant van het verzorgingsgebied, meer bepaald in het stadscentrum, een nieuwe dynamiek zal kennen, hetgeen dan weer zal zorgen voor nieuwe dynamiek in het stadscentrum van Kortrijk zodat, in tegenstelling tot hetgeen verzoekster stelt, het bestreden project wellicht meer positieve dan negatieve gevolgen zal hebben voor de handel in haar stadscentrum, zoals ook blijkt uit het weer intern worden van de Belgische klanten en het aantrekken van

Franse klanten, volgens de bevindingen naar aanleiding van de aanvraag van een sociaal-economische vergunning; dat het weer intern worden van de omzet door de vestiging van het winkelcentrum en het inpalmen van de omzet die thans door de commerciële centra in Frankrijk gerealiseerd wordt, de Belgische economie een bonus van 140,1 miljoen euro zou opleveren; dat het project voor de Belgische stadscentra en de overige afzonderlijke winkels slechts gevolgen heeft ten belope van 1,2% van hun omzet; dat de vaststelling dat de Belgische klanten weer gerecupereerd worden en de Franse worden aangetrokken, gedeeld wordt door overheidsinstanties, waaronder het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, dat stelt dat het project zal zorgen voor een grotere aantrekkingskracht van het Belgische handelsapparaat, dat zich moet ontwikkelen in een context van steeds groter wordende concurrentie veroorzaakt door de Franse handelskern aan de grens, en het zo mogelijk moet maken om, gedeeltelijk althans, de uittocht te beperken van Belgische klanten die de grens oversteken om zich te begeven naar de grote Franse winkelcentra, en om zelfs meer Franse klanten naar België aan te trekken; dat dat standpunt overgenomen wordt in de sociaaleconomische vergunningen die door de Belgische gemeenten afgegeven zijn; dat, aangezien de doelstelling die erin bestaat Belgische klanten weer te recupereren en Franse klanten aan te trekken niet wordt tegengesproken door de Belgische overheidsinstanties, maar zelfs door hen wordt bevestigd, zodat moet worden aangenomen dat het bestreden project niet alleen zal zorgen voor het aantrekken van klanten die thans hun boodschappen niet in België doen en die hoe dan ook geen profijt opleveren voor de handelszaken in het centrum van Kortrijk, maar ook op het Belgische grondgebied het aantal potentiële klanten zal doen toenemen die er geen baat meer bij zullen hebben om zich naar Frankrijk te begeven; dat het dan ook waarschijnlijk is dat het bestreden project tot voordeel zal strekken van heel de streek, aangezien het aantal potentiële klanten aldaar aanzienlijk zal toenemen, die de naburige stadscentra kunnen aandoen; dat het omstreden project er ook toe strekt de streek nieuw leven in te blazen en dat in de vergunningsaanvraag geconcludeerd wordt dat de totale weerslag op de handelszaken van de Waalse zone I geschat kan worden op een positief resultaat van 44,15 miljoen euro, dat naar verhouding hetzelfde geldt voor de totale weerslag op de handelszaken van de Vlaamse zone I, dat het project positief en actief een nieuwe dynamiek geeft aan de streek en dat de vestiging ervan in die streek bijzonder opportuun lijkt te zijn, temeer daar het op een steenworp van Noord-Frankrijk gelegen is, waar het handelsapparaat een groot deel van de Belgische consumenten aantrekt en dat het mogelijke verlies voor de stadscentra, dat in het aanvraagdossier op 3 miljoen euro geschat wordt, op zijn beurt afgewogen dient te worden tegen het profijt dat het project zal opleveren en dat geschat wordt op 44,15 miljoen voor alle handelszaken van het primaire verzorgingsgebied; dat zoals gesteld wordt in het dossier van de vergunningsaanvraag, mocht het project niet verwezenlijkt worden en rekening

houdend met de Franse handelsdynamiek die Belgische klanten blijft aantrekken, het behoud van de huidige situatie tot gevolg zou hebben dat tegen 2016 de Belgische economie netto 414,1 miljoen euro zal derven;

Overwegende dat de tussenkomende partij er eveneens op wijst dat de verzoekende partij zich ermee vergenoegt een aantal algemene overwegingen naar voren te schuiven over het door haar op haar grondgebied gevoerde beleid; dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in principe evenwel moet bestaan in een ernstige en welomschreven schade voor de vermogensrechtelijke of morele belangen van een rechtspersoon; dat hoewel kan worden aangenomen dat een gemeente belang kan hebben om in rechte op te treden en er gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan bestaan, dan is het op voorwaarde dat in het inleidend verzoekschrift en met bewijskrachtige stukken concreet aangetoond wordt dat de bestreden bestuurshandeling zwaar ingrijpt in een prioritair beleid dat door de gemeente binnen haar bevoegdheidssfeer gevoerd wordt en de uitoefening van die bevoegdheid zou verhinderen; dat de tussenkomende partij opmerkt dat de verzoekende partij zich in dat verband beroept op een "verordening" van 8 september 2003 betreffende de stimulering van de economische activiteit, maar dat zij evenwel niet alleen nalaat concreet aan te tonen dat zij ook daadwerkelijk uitvoering zou hebben gegeven aan die verordening, door het nemen van bepaalde concrete maatregelen, maar ook niet aangeeft in welke mate die verordening of de maatregelen ter uitvoering ervan in het gedrang worden gebracht door de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen; dat uit de abstracte verwijzing naar die verordening hooguit kan worden afgeleid dat de economische situatie van de verzoekende partij, nu reeds en los dus van het project van de NV Cora, niet zo florissant is; dat wat betreft de samenwerkingsovereenkomst aangaande een project met de naam "De winnende stad", de tussenkomende partij van mening is dat de verzoekende partij niet aantoont dat, en in hoeverre, de daadwerkelijke uitvoering van dat project in het gedrang dreigt te komen door de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen; dat die overeenkomst ertoe strekt een aantrekkelijk commercieel project te verwezenlijken in het stadscentrum van Kortrijk, voor welk project reeds een sociaaleconomische vergunning is uitgereikt; dat, mocht er derhalve sprake zijn van een weerslag op het stadscentrum van Kortrijk, er ook bij gezegd moet worden dat deze erg beperkt zal blijven en zeker niet beantwoordt aan het begrip gevaar voor een zowel moeilijk te herstellen als ernstig nadeel, zoals ook verklaard wordt in het advies van het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, dat in extenso overgenomen wordt in de sociaaleconomische vergunningen die door de stad Moeskroen en de gemeente Estaimpuis zijn afgegeven; dat de tussenkomende partij daaruit besluit dat de verzoekende partij, vanuit een protectionistische houding die strijdig is met de beginselen van vrije vestiging en vrije markt, dus klaarblijkelijk tracht een concurrerend

commercieel project tegen te houden dat gepland is op het grondgebied van aanpalende gemeenten, met de bedoeling om haar eigen commercieel project te begunstigen; dat wat betreft de deelname van de stad Kortrijk aan een NV "Ondernemerscentrum Kortrijk" door middel van een erfpachtovereenkomst die aan die vennootschap toegestaan is voor een terrein gelegen in de Leiestraat 22, de tussenkomende partij erop wijst dat, naast het feit dat de doelstelling van deze vennootschap op zich geen verband houdt met commerciële activiteiten die identiek zijn met of nauw aansluiten bij die welke door de bestreden handeling zijn vergund, nogmaals moet worden vastgesteld dat de stad Kortrijk niet alleen nalaat aan te tonen waarin de daadwerkelijke implementatie van die overeenkomst thans bestaat, maar ook op welke wijze de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling de voornoemde overeenkomst en de mogelijke implementatie ervan in het gedrang zou kunnen brengen; dat het tot slot verbazingwekkend is vast te stellen dat verzoekster melding maakt van een zogenaamde niet-overeenstemming van het omstreden project met het Gewestelijk Ruimtelijk Ontwikkelingsplan (GROP) van het Waals Gewest om aldus te kunnen concluderen dat er wat haar betreft gevaar is voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat naast het feit dat er geen verband kan bestaan tussen een mogelijk niet-aanhaken van het project bij het GROP en het gevaar voor een nadeel dat bewezen moet worden door verzoekster, immers nog moet worden vastgesteld dat het oordeel van de overheidsinstanties van het Waalse Gewest over de toepassing van het GROP in casu, het standpunt van de stad Kortrijk volledig tegensprekt en de voornoemde argumentatie van de tussenkomende partij kracht bijzet; dat de enige vergunning die door de Waalse gewestregering op 4 september 2007 afgegeven is voor de realisatie van het handelscomplex, de verenigbaarheid van het project met het GROP bevestigt en dat het omstreden project perfect past in het streven naar een accentuering van de supraregionale rol van Wallonië, door de aantrekkingskracht van het project voor zowel Franse, als Vlaamse klanten; dat de tussenkomende partij, in die omstandigheden, oordeelt dat, naast het feit dat de verzoekende partij niet aantoonde in welk opzicht het bestreden project niet beantwoordt aan het GROP, hoe dan ook moet worden vastgesteld dat zulks niet het standpunt is van het Waals Gewest; dat de tussenkomende partij daaruit besluit dat moet worden aangenomen dat in casu niet voldaan is aan de voorwaarde van gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat in het kader van een vorige vordering tot schorsing, die dezelfde verzoekende partij had ingesteld tegen eerdere sociaal-economische vestigingsvergunningen die onder de gelding van de vroegere wetgeving door de stad Moeskroen en de gemeente Estaimpuis waren verleend aan de NV CORA voor hetzelfde project van handelsvestiging, in verband met het gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de stad Kortrijk had aangevoerd op basis van dezelfde

overwegingen en stukken als die welke worden aangevoerd in de thans voorliggende vordering tot schorsing, in arrest nr. 160.468 van 23 juni 2006 (stad Kortrijk e.a. tegen gemeente Estaimpuis en stad Moeskroen), van de volgende overwegingen is uitgegaan:

" Overwegende dat met toepassing van artikel 17, § 2, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, alsook van artikel 8, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State iedere vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat daaruit volgt dat iedere verzoekende partij tot schorsing in haar vordering concreet moet uiteenzetten dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in de loop van het geding tot nietigverklaring belangrijke gevolgen kan meebrengen indien de tenuitvoerlegging ervan niet wordt geschorst, gevolgen die in de feiten onomkeerbaar of moeilijk omkeerbaar blijken te zijn in het licht van de rechtsgevolgen die de nietigverklaring zou kunnen hebben; dat daaruit volgt dat het aantonen van het nadeel door de verzoeker moet geschieden en niet beperkt mag blijven tot loutere overwegingen van algemene aard of tot loutere beweringen, zonder dat precieze en concrete gegevens worden verstrekt die, in voorkomend geval op basis van stavingsstukken, het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen;

Overwegende dat de enkele omstandigheid dat een gemeente in het kader van haar bevoegdheid een ander beleid voert dan datgene dat door een naburige gemeente wordt gevoerd, op zich niet volstaat om ten aanzien van deze laatste een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen; dat de eerste verzoekende partij tot schorsing, op wier grondgebied reeds tal van handelscentra zijn gevestigd, zich beperkt tot beweringen, zonder concreet aan te tonen dat de bestreden handelingen haar voortbestaan in gevaar zullen brengen of de uitoefening van haar wettelijke prerogatieven onmogelijk zullen maken; dat deze partij inzonderheid er niet toe komt in concreto aan te tonen dat het beleid dat ze heeft uitgewerkt om haar stadskern nieuw leven in te blazen aanzienlijk bemoeilijkt wordt of zelfs onmogelijk wordt indien het CORA- project wordt uitgevoerd; dat de omstandigheid dat het voortzetten van dat beleid op onbeduidende wijze wordt geaffecteerd als gevolg van dat project evenmin volstaat om de relevantie van het tot staving van de vorderingen tot schorsing aangevoerde risico van een ernstig nadeel aan te tonen, noch de onomkeerbaarheid van de situatie die aan een eventueel annulatiearrest ieder nuttig gevolg zou ontnemen; dat, zoals de verwerende partijen en de tussenkomenende partij opmerken, de aantrekkingskracht van het winkelcentrum, zowel op de rechtstreeks betrokken stadskernen als op de naburige stadskernen, door het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie op een genuanceerde manier is beoordeeld; dat de eerste verzoekende partij tot schorsing er evenmin in slaagt concreet aan te tonen dat de verwezenlijking van het CORA-project haar zal verhinderen het door haar beoogde beleid van herontwikkeling van haar binnenstad tot een goed einde te brengen; dat aldus niets de stad belet het beleid vastgelegd in het reglement van september 2003 voort te zetten of zelfs op te voeren, een beleid dat tot doel heeft de economische activiteit in de binnenstad te bevorderen door de toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van premies of financiële garanties ten gunste van de handelaars, zelfstandigen, ondernemers of dienstenverstrekkers die zich vestigen in bepaalde buurten omschreven in het reglement; dat de loutere verwijzing naar een samenwerkingsovereenkomst waarbij de stad zich onder meer inschrijft in een project "Kortrijk: De winnende stad" geheten, gericht op multifunctionele ontwikkeling (handelsoppervlakken, woonbouw, horeca, parkings, openbare ruimten en groene ruimten) evenmin de relevantie van het aangevoerde risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

aantoont; dat de eerste verzoekende partij tot schorsing opnieuw geen enkel concreet gegeven aanvoert dat kan aantonen dat het project niet kan worden verwezenlijkt vanwege het enkele feit van het bestaan van het CORA-winkelcentrum; dat zulks evenzeer geldt voor de huurpachtovereenkomst die de stad op 21 december 2004 heeft gesloten en waarbij de betrokken vennootschap zich ertoe verbindt het goed te bestemmen voor de vestiging van een steunpunt ten behoeve van ondernemingen en zelfstandigen, als voor de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de stad in de raad van bestuur van die vennootschap; dat ten slotte het belang bij de vordering en het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee onderscheiden juridische begrippen zijn; dat daaruit volgt dat het bewijs van een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet gebaseerd kan zijn op het veronderstelde bestaan van een rechtmatig belang bij de vordering tot schorsing; dat het aldus door de eerste verzoekende partij tot schorsing aangevoerde risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bijgevolg niet naar genoegen van recht concreet aangetoond is en zich gedeeltelijk zelfs als hypothetisch aandient";

Overwegende dat de partijen, die op de terechtzitting uitdrukkelijk zijn verzocht zich nader te verklaren over dat punt, hebben betoogd dat ze zich niet konden beroepen op andere gegevens dan die waarover de Raad van State zich reeds heeft uitgesproken in voormeld arrest;

Overwegende dat de verzoekende partij, tot staving van de voorliggende vordering tot schorsing, geen enkel nieuw pertinent gegeven aanvoert waarmee kan worden aangetoond dat de beoordeling van het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel die gemaakt is ter gelegenheid van het onderzoek van de vorige sociaaleconomische vergunningen, fundamenteel zou moeten worden herzien ; dat de gebezigde handelsoppervlakte in het kader van het hier betwiste project, in dat opzicht vergelijkbaar blijft met die welke gepland was in het kader van het vorige project; dat de omstandigheid dat de verzoekende partij, in het kader van de overeenkomst "Kortrijk-De winnende stad", gesloten op 17 oktober 2005, onlangs een sociaaleconomische vestigingsvergunning heeft afgegeven voor een attractief winkelcomplex gelegen in haar handelscentrum, het ontbreken van een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat wordt aangevoerd tot staving van de vordering tot schorsing, daarentegen alleen maar kracht kan bijzetten; dat de verwezenlijking van dat handelscomplex er immers toe strekt aan te tonen dat het door de verzoekende partij gevoerde gemeentelijk beleid dat gericht is op de bevordering van de handel in haar stadscentrum nauwelijks geraakt wordt door de algemene context van de omgeving en dat het de stad vrij staat om op haar grondgebied de acties te voeren die ze zelf kiest, met dien verstande dat ze onmogelijk kan aantonen dat de uitoefening van die bevoegdheid kan worden tegengewerkt door beslissingen van andere administratieve overheden voor handelsvestigingen buiten haar grondgebied;

Overwegende dat elke gemeente van het Rijk vrij het beleid mag voeren dat ze zelf wenst wat betreft hetgeen onder het grondwettelijk begrip "gemeentelijk

belang" valt, met inbegrip van de ontwikkeling van het gemeentelijk handelsapparaat, maar daarbij wel de wettelijke norm moet naleven en de wettelijke gevolgen ervan moet dragen; dat het een gemeente weliswaar vrij staat om een plaatselijk beleid te voeren dat gericht is op de bevordering van de handel in haar centrum, maar dat tegelijk de kans bestaat dat andere gemeenten een soortgelijk beleid voeren, dat aldus gevolgen heeft voor het beleid van de gemeente; dat wanneer ze handelt in een aangelegenheid waarin het gemeentelijk belang in grote mate beperkt is door het optreden van de wetgever, het gevaar bestaat dat beslissingen van andere, in de wet bepaalde administratieve overheden, dat gemeentelijk beleid tegenwerken, ook op haar eigen grondgebied; dat zulks daarom evenwel niet noodzakelijk leidt tot een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat ertoe kan leiden dat voldaan is aan de wettelijke voorwaarde gesteld in artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat zulks in casu juist het geval is, doordat de uitrusting met handelsvestigingen van een zekere oppervlakte door toedoen van de wetgever, door middel van de voormelde wet van 13 augustus 2004, onttrokken is aan het gemeentelijk belang, ook al zijn de gemeenten potentieel betrokken bij de toekenning van een sociaaleconomische vergunning, hetzij als gemeente waarbij een aanvraag in die zin aanhangig is gemaakt, hetzij als aangrenzende gemeente;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoekschrift tot tussenkomst ingediend door de naamloze vennootschap (NV) CORA wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de Ve kamer,
rechtsprekend in kort geding, op veertien juli tweeduizend acht, door:

de HH.	R. ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. MOONS,	staatsraad,
	J. JAUMOTTE,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Eerste Voorzitter van de Raad van State,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.